

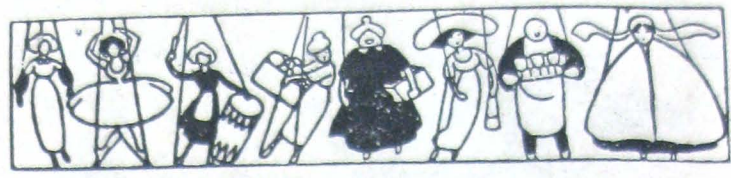
ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὰ ἀποστελλόμενα Έργα πρέπει ἀποραιτήτως νὰ συνοδεύονται με έν τριδραχμον ός δικαίωμα κρίσεως, άλλως ἀπορρίπτονται εύθύς εις τόν κάλαθον τών άχρηστων.

Γ. Καραπαλήν Πάτρας. Έξητήσαμεν άφηγήσεις πραγματικόν εμφανίσεων φαντασμάτων. Σεις μās έστείλατε έντελώς άλλα πράγματα τὰ όποια και δέν ένεκρίθησαν. Μητ. Βογιαζή, Θεσσαλονίκη. Ευχαριστούμεν, τó ελάβωμεν. Σās τó έπιστρέφωμεν κατ' αυτός. Τó ποίημα όχι καλό δυστυχώς: Τά χειρόγραφα δέν έπιστρέφονται. Α. Ν. Ε. Πάτρας. Τó ἀποσταλέν διηγημάτιον άνεπιτυχές. Α. Α. Π. Πειραιά. Δέν εις έπιτυχημένο δυστυχώς: Ευχαριστούμε γιατ τὰ καλά σας λόγια. Γ. Δεμπόση Θεσσαλονίκη. Δυστυχώς όχι τόσο καλό τó σταλέν. Χ. Τσιαβοχρίδην Λάρισαν. Εις ούδένα άναθέσαμεν ειδικώς τήν άνταπόκρισιν. Άνταποκρίται μας εις όλοι οί φίλοι μας, όπως ειςθε και σείς. Βασίλειον Γουισάγγην Τρίπολιν. Σās τó ειπομεν χιλιάκις. Άγραμματοσύνες και μορφές δέν θά δημοσιεύσωμεν ποτέ. Τó διήγημά σας, χωρίς καμίαν άρετήν, κοινότατον και με λάθη όρθογραφικά. Κατόπιν αυτό του εις περιττόν νά παραπονήσθε. Σās έσοτήσαμε νά μελετάτε και σείς κάμνετε τόν προφέσορα. "Ε τι θέλετε νά σας κάμωμεν; Νά τὰ χαλάσωμε με 35,000 άναγνωστών πρός χάριν σεις; Ηλ. Καστρέιτην, Λεβιάδειαν. Σας ευχαριστούμεν πολύ γιατ τó ένδιαφέρον σας. Δυστυχώς όμως τὰ βιβλία αυτά δέν μās χρειάζονται. Θά ήδυνάμεθα νά πάρωμεν μόνον τόν «Χρυσ. Πειρατήν». Γράφατέ μας τι ζητάτε. Άγγιν, Άθήνας. Θά σας άπαντήσωμεν άφού πληροφρηθώμεν καλώς. Γ. Φούρλην, Χαλκίδα. Τά ποιήματά σας καλά και θά δημοσιευθούν. Σ. Σουράμπαν. Έχετε στιχουργικήν εύχρειαν. Αί ιδέαι όμως πολύ πενυχραι και κοιναί. Στείλτέ μας τίποτα άλλο, σατυρικό έπίσης. Α. Χριστοφίλην, Πειραιά. Τó ποίημά σας και προσωπικό και καθόλου έπιτυχημένο. Διον. Θεοδόσην, Ένταυθα. Τó ποίημά σας όχι έπιτυχές έν τώ συνόλω. Μερικοί στίχοι καλοί, πλην όμως δέν άρκει αυτό. Πρέπει νά εργασθήτε άκόμη. Λύσεις: τών διαγωνισμών μας λαμβάνονται πάντοτε ύπ' όσιν άπαξάπασι. Νυχτοπούλι, Νησί. Τó ποιηματάκι σας όχι δημοσιεύσιμο. Γ. Κυραλλινόν, Ένταυθα. Τó ποίημά σας όχι καλό δυστυχώς.

Κων. Στε.γιόπουλον, Περγιάλι. Τó τραγουδάκι σας δυστυχώς όχι καλό. Ι. Ζαφειρόπουλον. Η φράσις τής άπαντήσεώς μας έσήμαινεν ότι ή έπιστολή σας δέν περιείχε τριδραχμον. Έκ του Λογιστηρίου μās ειδοποιούν σχετικώς ότι τó τριδραχμον έλήφθη κατόπιν. Έν τώ μεταξύ όμως δέν ειχε φυλαχθῆ τó ποίημα. Θέλετε νά ειπθε σύγυρος; Άποστείλατε τó ποίημά σας εκ νεου, σημειούντες εις τó περιώριον ότι τó τριδραχμον έστάλη. Όπως θά έννοεϊτε, δέν δυνάμεθα νά φυλάσωμεν τὰ έργα τά άνευ τριδράχμου στελλόμενα, μη γνωρίζοντες τās διαθέσεις τών αποστολέων σχετικώς. Τó λάθος συνειπώς εις δικό σας. Β... Μυτιλήνην. Όχι δημοσιεύσιμον δυστυχώς. Κοινόν θέμα και του λείπει και ή λογοτεχνική χάρις. Υφος έντελώς ήρό και χωρίς χάριν. Αυτά έν ειλικρινεία, χωρίς όδως και νά θέλωμεν νά σας άπογοητεύσωμεν. Μελετήσατε και θά βελτιώθητε άσφαλώς. Τά χειρόγραφα δέν έπιστρέφονται. Μās εις έντελώς δύσκολον αυτό. Θι σας άποσταλή τó διδραχμον. Δέν έχετε δε δικαίον νά νομίξετε πώς άποφεύγωμε νά διαβάσωμε τὰ έργα τών μη γνωστών εκ τών γραφόντων. Κυρίως αυτούς διαβάσωμε προσεχτικώτατα. Με τήν έλπίδα τής άνακαλύψεως τάλέντου τινός, με τόν σκοπόν τής ένισχύσεώς των όταν άξίζουν.

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΕΙΣ ΤΟ "ΜΠΟΥΚΕΤΟ,"
ΤΑ ΝΕΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΜΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ
ΤΟΥ
κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΔΟΥ
35 ΧΡΟΝΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΟΥΤΑΛΙΩΝ, ΤΗΣ ΒΕΝΤΑΛΙΑΣ, ΤΩΝ ΓΑΝΤΙΩΝ, ΚΑΠ

Να και μερικά περιεργα, σχετικά με τήν έφεύρεσι διαφόρων άντικειμένων κοινής χρήσεως, πού τὰ θεωρεί κανείς τόσο άπλά, ώστε νά μη φαντάζεται ότι ύπήρχαν έποχές πού δέν τὰ μετεχειρίζοντο οί άνθρωποι :

Τά κουτάλια και τὰ πηρούνια ήσαν έν χρήσει στην Έταλία από τὰ τέλη του δεκάτου αϊώνος, από εκεί μάλιστα ήρθαν και στην Έλλάδα. Στην Άγγλία τó 1610, άκόμη, τó πηρούνι έθεωρείτο ως πράγμα άνωφελές.

Η καρφίτσες έφευρέθησαν πρώτα στην Άγγλία κατά τó 1543. Ός τότε ή κυρίως μετεχειρίζοντο, γιατ καρφίτσες, μιτερά ξυλάκια σαν τής όδοντογλυφίδες, και... άγκάθια. Σήμερα ύπολογίζεται ότι μονάχα στο Παρίσι ξεοδούνται ένα δισεκατομμύριο καρφίτσες τó χρόνο.

Η βενιάλις ήσαν γνωστές πολλούς πρό Χριστού αϊώνες στην Κίνα κ' από εκεί τής έφεραν στην Ευρώπη κατά τόν δέκατο πέμπτο αϊώνα μ. Χ.

Τά γάντια ήσαν γνωστά και στους άρχαίους, αλλά τὰ δέρματα πού τὰ κατασκεύαζαν ήσαν χονδρά κ' άκατέρωστα και στην αρχή τὰ χρησιμοποιούσαν οί χωρικοί γιατ να φυλάγονται από τ' άγκάθια, έπειτα τὰ μετεχειρίζοντο γιατ τó κρύο και έν τέλει, τόν περασμένο αϊώνα, έχρησιμοποίησαν από τήν άριστοκρατίαν τής Γαλλικής αὐλής, διά τήν έθιμοτυπίαν και τήν έπίδειξιν.

Πώς έφευρέθη ή κιθάρα εις άγνωστον, ή προέλευσις τής όμως εις άπό τήν Ίσπανίαν.

Τó λάδι χρησιμοποιείται από τής έποχής του κατακλισμού. Έπί τής έποχής του Μωσῆ ήτο είδος κοινής χρήσεως.

Η κοκκλις ήσαν πολύ γνωστές στους άρχαίους Έλληνας. Στην Ευρώπη τής εισήγαγε κατά τó 1300 ένας Γάλλος όδοντοίατρος, λεγόμενος Ζάν Βρισσιέ. Πιστεύεται ότι ή κοκκλις ήσαν γνωστές και στής πρώτης άνηρωπίνες κοινωνίες.

Τά μαγιονέτα των κρεββατιών ήσαν πολύ γνωστά στους άρχαίους, τὰ κατασκεύαζον δε από άπαλά πούπουλα' εκτός από τὰ κρεββάτια τὰ χρησιμοποιούσαν και στους άνακλινητῆρας, όπου εκάθητο κατά τὰ συμπόσια.

Τους καθρέπτες τους μετεχειρίζοντο οί Αιγύπτιοι από άρχαιοτάτων χρόνων, ήσαν δε από μέταλλον. Οί πρώτοι ύάλινοι ή από γυαμένον μέταλλον καθρέπται παρουσιάσθησαν κατά τó 1300.

Τά μαγιονέτα έφευρέθησαν υπό τινος Φλωρεντινού, Σαλβίνου όνόματι, τó 1317 στην Έταλία: ή τελειοποίησις των όμως όφείλεται στην Γερμανία,

Τά θυμιατήρια μās ήρθαν από τους Ίουδαίους, αν και οί άρχαίοι Έλληνες μετεχειρίζοντο κάτι παρόμοιο, αλλά χωρίς άλύσεις, τās λεγομένες Θυοδόκας.

Η θερμάστρες εις έφεύρεσις του παρελθόντος αϊώνος, διαδεχθείσαι τὰ τζάκια και τὰ πύραυλα (μαγκάλια), τέλος τὰ διάφορα μέτρα και βάρη ήσαν έν χρήσει από άρχαιοτάτων χρόνων.

Ο ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΤΣΕΡ
ΤΑ ΩΡΟΛΟΓΙΑ

Γνωρίζετε τήν ιστορία του ωρολογού, τó όποιον δέν σας λείπει από τήν τσέπη και από τó στήν και στο όποιο βλέπετε τήν ώρα τ' Ιδού λοιπόν αυτή :

Στά 158 π. Χ. μετεχειρίσθησαν τὰ πρώτη φορά σην Ρώμη μερικά περιεργα όργανα πού έδειχναν τās ώρες. Ωρολόγια κ' ήλιακά ωρολόγια έχρησιμοποίησαν γιατ πρώτη φορά στα 913 μ. Χ. Στα 801 μ. Χ. οί Άραβες έφεύρον τὰ ήχητικά ωρολόγια, τὰ όποια άνανεώθησαν υπό τών Έταλών στα 1300. Γιατ πρώτη φορά στα 1369 στην εκκλησία του Ούστερμινσερ έβαλαν ωρολόγιον πού έσήμαινε τās ώρες' πολύ δε άργότερα, στα 1540, καταρθισαν να κανονίσουν τās κινήσεις των ωροδεικτών. Ένα από τὰ ωρολόγια αυτά σώζεται ως σήμερα εις τὰ ανάκτορα του Σάμπτον-Κούττ. Φέρει χρονολογίαν 1540 και τὰ αρχικά γράμματα Ν. Ο. Τά εκκοσμητ ωρολόγια έφευρέθησαν από τόν Όλλανδ Κρομαντίλ, στα 1656.

Τά ωρολόγια τής τσέπης έφευρέθησαν τó 1477, από δε τó 1500 μετεχειρίζοντο αυτά γιατ άστρονομικές παρατηρήσεις. Τó 1530 ό Αυτοκράτορ Κάρολος ό Ε' ειχεν ένα ωρολόγιον πού έμοιαζε κάπως με τὰ σημερινά.

Τó 1577 εισήχθησαν τὰ ωρολόγια εις τήν Άγγλίαν και τήν Γερμανίαν. Η έφεύρεσις έπήγε γρήγορα δρόμον και επί πολύ κατασκεύαζαν ωρολόγια γιατ όλον τόν κόσμο. Τά ωρολόγια με τó έλατήριο έφευρέθησαν στην Άγγλία υπό τινος Άραχ τó 1658, τὰ δε επαναλήπτικά στην Άγγλία έπίσης τó 1676 υπό τινος Μπαρλιν.

Η χρήσις των εκκοσμητών και των ωρολογίων τής τσέπης άρχισε νά γίνεται από τó 1631.

Ο ΛΕΠΤΟΔΕΙΚΤΗΣ